

[Forsvarsministeren.]

heller ikke skyldes, at Hjemmeværnet sammensættes dels af værnepligtige, dels af frivillige, medens de Radikales Lokalforsvar udelukkende skal sammensættes af uddannede og hjemsendte værnepligtige.

Naturligvis kan et Hjemmeværn eller et Lokalforsvar, eller hvad man nu vil kalde Ordningen — Navnet spiller jo ikke nogen væsentlig Rolle — ikke anvendes over for et Angreb med Atombomber eller over for et Angreb med V 2 eller V 3 Bomber, men naar man nu i Debatten om Danmarks militære Anliggender fra visse Sider i saa høj Grad ønsker at blande Spørgsmaalet om Atombomben ind i denne Debat, saa synes jeg nok, der kan være Grund til at spørge, hvem det er der har Vished for, at Atombomben vil blive brugt i en kommende Krig. Maa jeg lige have Lov at minde om, at før den anden Verdenskrig talte mange Mennesker om, at den kommende Krig vilde blive en Gaskrig. Blev det en Gaskrig? Nej, det gjorde det ikke. Det viste sig, at de, der regnede med, at det vilde blive en Gaskrig, gjorde sig skyldige i en Fejltagelse. De kom til at gøre sig skyldige i en Fejltagelse, fordi ingen af Stormagterne turde gøre den anden Verdenskrig til en Gaskrig, skønt frygtelige Gasarter var produceret eller kunde produceres, og det kunde vel ogsaa tænkes, at Stormagterne af de samme Grunde, som foranledigede dem til at undlade at gøre den anden Verdenskrig til en Gaskrig, under en ny Krig, hvis en saadan kommer, undlader at bruge Atombomben. Men bevars, jeg ved lige saa vel som alle andre i denne Sal, at skulde Danmark nogen Sinde blive udsat for et Angreb med Atombomber, vil det Forsvar, som vi kan bygge op, bryde sammen. Men det er jo en Skæbne, som ogsaa Stormagterne maa regne med, dersom de bliver udsat for et Angreb med Atombomber, nemlig at deres Forsvar bryder sammen.

Det er klart, at et dansk Hjemmeværn kun kan magte begrænsede Opgaver. Det skal kun virke i lokale Omraader, med kort Varsel. Derfor skal Hjemmeværnsmænd i deres Hjem have et Vaaben, for hvis de ikke har Vaabnet i deres Hjem, vil de ikke være i Stand til at handle, at komme i Funktion med den Hurtighed, som er blevet paa-krævet, efter at der er sket den Revolutionering af Vaaben, som anvendes i Krig, og

efter at der er sket den Revolutionering af Metoder, som anvendes i Krig, og som kan medføre, at et Angreb føres frem med en meget betydelig Hurtighed. Hjemmeværnsmændene skal være i Stand til at bekæmpe mindre Styrker, som pludselig maatte blive forsøgt landsat i danske Havne ved Dag eller Nat. De skal saa vidt muligt bekæmpe eller fange Faldskærmsstyrker, som pludselig maatte blive landsat fra Luften. De skal slaa Alarm, de skal sende Meldinger, og de skal udføre Bevogtningstjeneste og saaledes medvirke til, at et Angreb paa Danmark ikke gennemføres som en Overrumpling. Desuden skal Hjemmeværnet, naar det skønnes paa krævet, bevogte Telegrafstationer, Telefonstationer, Radiostationer, Rege- ringskontorer, kommunale Kontorer, Elektricitetsværker, Gasværker og lignende Institutioner, kort sagt, alle de Institutioner, som det er nødvendigt at holde i Funktion, dersom et Statsapparat skal kunne virke.

Det radikale Venstre foretrækker, at Lokalforsvarets Opgaver udelukkende løses af værnepligtige. Jeg synes ikke, der med Rette kan gøres Indvendinger mod Standpunktet, dersom frivilliges Optagelse i et lokalt Forsvar — som Ministeriet altsaa kalder et Hjemmeværn — vilde medføre, at det visse Steder eller over hele Landet fik politisk Slagside. Det er nemlig ikke sandsynligt, at Befolkningen vil faa Tillid til et Hjemmeværn, medmindre det repræsenterer et Tværsnit af Befolkningen, og uden Befolkningens Tillid kan et Hjemmeværn ikke opretholdes. Hensynet til den Fremgangsmaade, som bedst kan sikre Befolkningens Tillid, maa derfor gaa foran alle andre Hensyn, og det er mit Haab, at dette Synspunkt vil komme til at præge de Afgørelser, der træffes af de Udvalg, som skal tage Stilling til frivilliges Begæring om Optagelse i Hjemmeværnet. Men naar frivilliges Optagelse i Hjemmeværnet ikke foranlediger, at det faar politisk Slagside, kan jeg ikke se, at der er Grund til at nære Betænkeligheder, fordi der gives dem Adgang. Ja, de Radikale har jo egentlig en Grund til at ønske frivillige, hvis de var konsekvente, thi for de Radikale vilde et System med frivillige jo medføre, at de fik Mulighed for til en vis Grad at tage Hensyn til den af P. Munch i sin Tid nærede Tvivl om Statens Ret til at tvangsudskrive